Omuz Omuza

Şero ile geçen bir yılımızın gerçek hikâyesi...
Hikâyemiz Kadıköy sokaklarında devam ediyor.

Adem Özgan

Tilki Kitap

tilki
Kitap

OMUZ OMUZA
Adem Özgan

Tilki Kitap©
www.tilkikitap.com
tilki@matbumedya.com
0850 304 22 03
Yayıncı Sertifika No 28740

Genel Müdür: Emrah Çelik
Editör: Okan Akyüz
Sayfa Tasarım: Yusuf Efe Civlez
Kapak Tasarım: Yusuf Efe Civlez

1. Basım, İstanbul, Temmuz 2026
ISBN: 978-625-8579-01-7
Tilki Kitap Matbaa / İstanbul
Matbaa Sertifika No: 48138

Eserin tüm telif hakları yazara aittir. Yazar, bu baskı için basım-satış-dağıtım-tanıtım haklarını Tilki Kitap'a devretmiştir. Yazar, eserin kapak dahil içeriğindeki tüm materyallerin (metin, görsel öge, tablo…) yasal ve fikri sorumluluğunu kabul etmiştir. Tilki Kitap'ın kurumsal görüşü olmayabilir.

OMUZ OMUZA

Adem Özgan

"Bazen insanı hayatta tutan şey bir umut değil…
Bir dosttur."

TEŞEKKÜR

Bu hikâye tek başıma yazılmadı.

Hayatıma girip onu değiştiren herkes ve her canlı için…

Meleklerim Ela ve Aybüke'ye…

Bana sabretmeyi, sevginin en saf hâlini öğrettiniz.

Bu kitabın her sayfasında sizin gözlerinizin ışığı var. İyi ki varsınız.

Vicdan Nalbur hocama…

Beni görüp "Gel" dediğiniz, oyunlarla hayatı anlattığınız, bir telefon tamircisinin içindeki oyuncuyu keşfettiğiniz için.

Sahneye çıkmayı, kukla olmayı bırakıp ipleri elimize aldığımız o günü size borçluyum. İyi ki varsınız.

Tiyatro grubuma…

Sahneden önceki heyecanımı, provalardaki kahkahalarımı, birlikte büyüdüğümüz her anı unutmuyorum.

Her birinize ayrı ayrı teşekkür ederim.

Emrah Çelik Bey'e ve Tilki Kitap Yayınevine…

Bu hikâyenin sayfalara dökülüp raflarda yer almasını sağladığınız için. Emeğiniz büyük, minnetim sonsuz.

Ve elbette Şero ve Leo'ya…

Bana yalnız olmadığımı öğrettiğiniz için.

Omzumda durduğunuz, battaniyede yan yana yattığınız, her sabah beni uyandırdığınız için.

Sizinle beraber yaşamaya karar vermek hayatımdaki en iyi karardı.

BÖLÜM 1

KALABALIKTA YALNIZ

İnsan kalabalığın içinde bile ne kadar yalnız kalabileceğini çok geç anlıyor.

Aslında yalnız değildim.

Cep telefonu tamiri yapıyordum.

Asıl hayat, iş çıkışı başlıyordu.

Dükkânın kepengini indirir indirmez soluğu bilardo salonunda alırdım. Bilardo çocukluğumdan beri tutkumdu. Masanın başına geçtiğim an zihnim susardı.

O masada hayat daha anlaşılırdı.

Matematik vardı, fizik vardı.

Açı vardı, hız ve sabır vardı.

Yanlış vurursan sonucu belliydi.

Doğru hesaplarsan da karşılığını alırdın.

İlk başta tertemiz toplar kayar giderdi. 15-20 vuruş sonrasında ıstakanın ucuna sürdüğümüz tebeşirin dökülmesiyle masa ağırlaşırdı. Toplar kirlenir, sürtünme değişirdi. Aynı vuruş, aynı sonucu vermezdi.

Hayatın kendisi gibi…

İnsan da yoruluyor, sorunlar değişiyor. Eski çözümler, yeni sorunlara yetmiyor. Sürekli yeniden hesap yapmazsan sorunu çözmek imkânsız oluyor.

Benim için terapi gibiydi.

Bilardodan sonra birkaç bira içmek âdettendi.

Rock bar vardı mesela.

Kapıdan girer girmez loş ışık çarpardı yüzüne. Duvarlarda eski konser afişleri, köşede sigara dumanına karışmış "gitar riffleri…" Masalarda yarım kalmış biralar, arkada sürekli çalan "bir playlist…" Bazen Metallica, bazen Duman, bazen hiç bilmediğimiz "bir grup…"

İçerisi küçük ama samimi olurdu. Herkes birbirini tanırdı. Kimse kimseye "Nasılsın?" diye sormazdı. Herkes, kimin nasıl olduğunu bilirdi.

Bir köşede bilardo konuşurduk, bir köşede hayat.

Masalar dolu, kahkahalar yüksek… Kadehler tokuşuyor, sohbetler ediliyor, kafalar güzelleşiyordu.

Bir de bizim "Trafo Bar" dediğimiz bir yer vardı. Gerçekten trafoya benzeyen bir yapının üzerinde, ara sokakta ayakta içerdik. İsmini biz koymuştuk.

Ayakta içilen birayla başlayan muhabbet, bazen sabaha kadar sürerdi.

Günlerim böyle geçiyordu.

Dükkân.

Bilardo.

Rock bar ya da Trafo Bar.

Eve dönüş.

Her yeni gün, bir öncekinin kopyası gibiydi.

Rutin, insanı rahatlatır derler.

Ama bu durum beni yavaş yavaş eritiyordu.

Bazı hikâyeler planlayarak başlamaz.

Hayat bizi hiç beklemediğimiz sokaklara çıkarır. Orada bir kediyle karşılaşırsınız. Sonra bir diğeri gelir. Sonra bir insan.

Bir de bakmışsınız ki yalnızım sandığınız yol, aslında omuz omuza yürüdüğünüz bir hikâyeye dönüşmüş.

Bu kitap:

Büyük başarıların hikâyesi değil. Zengin olmanın, ünlü olmanın ya da kusursuz bir hayatın da hikâyesi değil.

Cebinde son parasıyla kedi maması alan bir adamın, omzuna çıkan bir kedinin, bazen de sokakta çalınan bir gitarın hikâyesi.

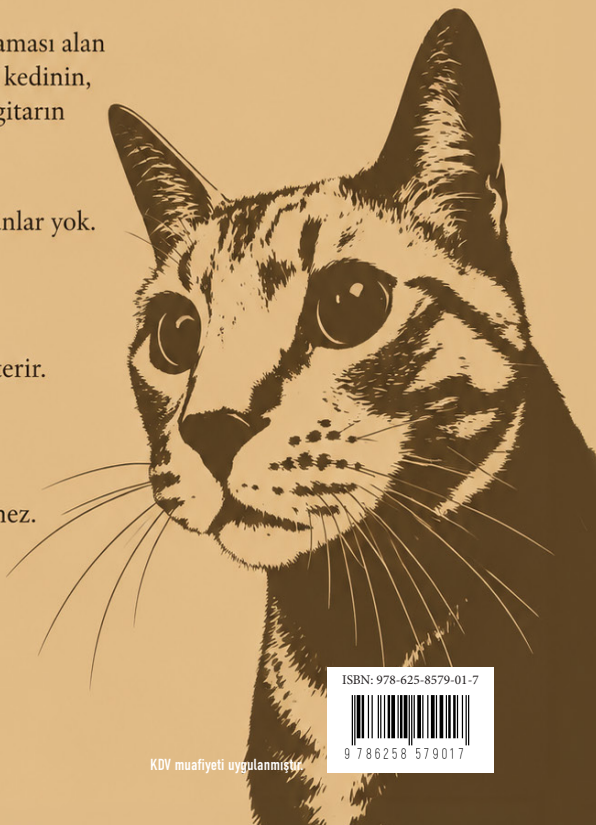
Bu sayfalarda mükemmel insanlar yok. Ama gerçek insanlar var.

Hayat size küçük bir ışık gösterir.

O zaman anlarsınız…

Bazı yollar tek başına yürünmez.

Ve en güzel hikâyeler omuz omuza yazılır.

ISBN: 978-625-8579-01-7

tilkikitap.com

KDV muafiyeti uygulanmıştır.